

Hermed sikres planlægning, koordinering og afvikling af de mange, forskellige aktiviteter, og der bliver en kontinuitet i kontakten mellem foreningsliv, oplysningsforbund, skole, kommunale myndigheder m.v.

At skolen – også ud over udviklingsprogrammets levetid – bør være ét blandt flere kulturcentre, er væsentligt af mange grunde:

For det enkelte menneske bliver initiativ, kreativitet, selvstændighed, udadvendthed, åbenhed, samarbejdsevne og omstillingsevne stadig mere vigtige egenskaber i et samfund, hvor det må forventes, at dagligdagen og omverdenen fortsat vil forandres med hast. Gennem aktiviteter, hvor generationerne bringes sammen også uden for hjemmet, skabes der dialog, udveksling af viden og fælles oplevelser, og opdelingen i snævre »livsbåse« modvirkes.

I en tid med stigende internationalisering og en tendens til svækkelse af de nære lokalsamfund, er det vigtigt at skabe rammer, som fremmer og styrker lokale fællesskaber og kulturelle værdier. Med de store variationer, der tilsyneladende har været i udviklingsarbejderne, tegner der sig dog ikke én fælles kultur eller et sæt fælles værdier, der kan nedfældes i paragraffer.

Med skolen som kulturcenter skabes der muligheder for menneskelig udvikling gennem deltagelse i aktiviteter, der skærper interessen for forhold i det lokale samfund.

For at give skolens undervisning inspiration fra mange parter uden for skolen, er det væsentligt, at parterne taler med hinanden og reelt lærer hinanden bedre at kende.

Gæstebesøg på eller besøg fra virksomheder og institutioner gør det ikke alene. De er væsentlige som planlagte oplevelser, men kan ikke erstatte den indsigt og den menneskekundskab, der opstår, når lokalsamfundets beboere mødes mere eller mindre uforpligtende i aktivt samvær i kulturcentrene.

Ofte giver dette sig ikke udslag i en direkte sammenhæng mellem kulturcenteraktiviteterne og skolens daglige undervisning, men i udviklingsarbejderne er der mange eksempler på, at aktiviteter og emner, som har været taget op i kulturcenteret, efterfølgende inddrages i undervisningen.

Kulturcentrene kan fremme udviklingen af et mere ligeværdigt samarbejde mellem skole og hjem, ligesom en del af klasselærerarbejdet kan afvikles i forbindelse hermed.

Kulturcentrene kan også medvirke til, at lokale undervisnings- og fritidstilbud koordineres, så ressourcerne udnyttes bedst muligt.

Endelig kan kulturcentrene gennem aktiviteter for særlige grupper, der ikke finder eksisterende fritidstilbud attraktive, bl.a. gennem åbne rådgivninger m.v. bidrage til, at sociale problemer modvirkes.

De mange forskelligartede tilbud af både teoretisk, praktisk og kreativ karakter kan medvirke til at opfylde målsætningen om, at børnenes skole skal være alle børns skole.

Ad 2. Skolens faglige indhold.

De stadigt nye vidensområder, som folkeskolen skal tage sig af, er ofte svære at få indpasset inden for de eksisterende faggrænser.

Skolen må derfor have mulighed for at opdele stoffet i bredere fagområder. Samtidig må undervisningen organiseres, så børnene og de unge erfarer, at de grundlæggende kundskaber er nødvendige vidensformer. Udgangspunktet for bredere fagområder kan være en lokal læseplan, der giver en mere samlet beskrivelse af skolens indhold. Ifølge Perspektivudvalgets rapport »Pejling og Perspektiv« kan de grundlæggende kundskaber dække følgende fem hovedområder: æstetiske kundskaber, kundskaber om mennesket, kundskaber om samfundet, naturvidenskabelige kundskaber og sproglige kundskaber.

De fem kundskabsområder kan tænkes at blive obligatoriske gennem hele skoleforløbet. De hidtidige skolefag og emner er indeholdt i de fem områder. For at opnå den nødvendige færdighed på et bestemt område (i et bestemt fag) kan det gøres obligatorisk, at faget tillægges en bestemt del af tiden på et eller flere klassetrin.

Det må ligeledes være obligatorisk, at de praktisk/musiske elementer inddrages i undervisningen på alle klassetrin.

Denne organisering af skolens fag medfører, at den time- og fagopdelte undervisning erstattes af en fleksibel organisering af skoleåret og skoledagen. Årsplanlægning, semesteropdeling, tema- eller kursusuger, moduler og undervisning på tværs af klasser og klassetrin er egnede organisationsformer. Endvidere kræver det en organisering af lærersamarbejdet for den enkelte klasse. Lærerguppen skal rumme den nødvendige fagkundskab, således at der på alle kundskabsområder kan opnås den bedst faglige udvikling, og undervisningsdifferentiering må være et bærende princip for undervisningen.

Undervisningen på det sproglige område bør styrkes. Der skal være mulighed for at tilegne sig mindst to fremmedsprog på et brugsniveau og at få indblik i de pågældende sprogs kultur. Dansk- og fremmed-